

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN HOOGFEEST TENHEMELOPNEMING VAN MARIA

Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
Processie en Eucharistieviering aan de vooravond
Zondag 14 augustus 2016 - 17 u

1 Kron. 15, 3-4.15-16 ; 16, 1-2

1 Kor. 15, 54-57

Lc. 11, 27-28

Broeders en zusters,

Op maandag 26 juli werd in Frankrijk de 86-jarige priester Jacques Hamel vermoord. Terwijl hij de eucharistie celebreeerde in de parochiekerk van Saint-Etienne-du-Rouvray nabij Rouen werd hij koelbloedig afgemaakt door twee terroristen. Ze beriepen zich voor hun afschuwelijke daad op de internationale terreurgroep Islamitische Staat. Ongeveer een week voordien, op 14 juli, vielen in Nice 84 doden en meer dan 400 gewonden, toen een vrachtwagen op de feestende menigte inreed, eveneens in naam van de terreurbeweging IS. Terwijl ik in Frankrijk op vakantie was, kon ik via het journaal de zware impact volgen van de moord op deze bejaarde priester. Zijn dood viel midden de Wereldjongerendagen die doorgingen te Krakau in Polen. Vele Franse journalisten waren voor de Wereldjongerendagen naar Krakau getrokken. Daar polsten ze de Franse bisschoppen en vooral de Franse jongeren naar hun reactie op deze gruwelijke moordpartij. *'Zijn jullie niet bang of moedeloos?' vroegen de journalisten. 'Nee', antwoordden ze, 'we vrezen wel nieuwe aanslagen, maar we laten ons de vreugde en de verbondenheid niet afnemen, die we hier samen ervaren, als jonge christenen uit landen en culturen van heel de wereld'.* Het Evangelie is een boodschap van vreugde en vertrouwen, zelfs en vooral in dagen van onzekerheid en twijfel. De navolging van Jezus is een weg met toekomst, zelfs en vooral voor jonge mensen en voor nieuwe generaties. Paus Franciscus heeft in zijn nog korte pontificaat al meerdere teksten geschreven. Twee van zijn belangrijkste teksten dragen de vreugde in hun titel: *'De vreugde van het Evangelie'* en *'De vreugde van de liefde'*. Waarmee heeft de vreugde van het Evangelie en van het christelijke geloof dan te maken? Wij zijn als christen toch geen domme of naïeve personen. Laat mij drie bronnen van vreugde uit ons christelijk geloof naar voren halen.

Eerst en vooral het besef dat je als mens geliefd en geroepen bent door niemand minder dan God zelf. De wereld is geen willekeurige loterij tegen de onbestemde achtergrond van een onpersoonlijk heelal. Er is wel degelijk een mysterie dat heel de wereld omgeeft en dat heel de geschiedenis draagt, en dat mysterie heet liefde. Het is de liefde die uitgaat

van God en naar Hem terugkeert. Hoe klein of beperkt ook ons persoonlijk levensverhaal, in dit korte stukje van de geschiedenis dat onze levensjaren zijn, we zijn geborgen in zijn liefde. Met zijn liefde tilt Hij ons hart uit boven de kortzichtigheid of kleinmoedigheid waaraan wij zo gemakkelijk toegeven. Met zijn adem geeft Hij vleugels aan ons verlangen, aan onze roeping, aan onze inzet. Met zijn licht geeft Hij perspectief aan ons denken en doen. Waar Gods liefde een kans krijgt, bloeien mensen open, groeien ze boven zichzelf uit. Waar Gods liefde wordt ontkend of ontkracht, verschrompelen mensen opnieuw tot een schaduw van zichzelf en een gevaar voor de ander. De liefde van God: ze is ons gegeven om mens te zijn in de breedste en de mooiste betekenis van het woord. Waarmee heeft de vreugde van het Evangelie nog te maken? Ze heeft ook te maken met het geloof dat er altijd een weg van herstel en genezing mogelijk is, wanneer wijzelf of de anderen hebben gefaald. De mens is geroepen om te leven, en wie leeft, maakt fouten. We weten het allen uit ervaring: er kleeft aan ons eigen leven en dat van de anderen een nasleep van gebrekkigheid en tekorten. Wie ontgoocheld wil zijn over de wereld en over de mensheid, heeft daar alle redenen toe. Wie alleen het slechte wil zien, kan daar zijn dagen mee vullen. En toch: er is een uitweg uit kwaad en zonde mogelijk, zowel voor onszelf als voor de wereld. De hele Bijbel gaat daarover: over hoe God mensen en zijn volk weer vrij maakt van kwaad en zonde, van onvrijheid en verdrukking, van ontrouw en onrechtvaardigheid, van wanhoop of uitzichtloosheid. Telkens zet God een nieuwe toegang tot het leven voor hen open. Geen mens was zo ziek of zondig, of Jezus had voor hem of haar een woord en een gebaar van genezing. Wie Jezus had ontmoet, kon zijn weg met nieuwe vreugde voortzetten. Veel haat en geweld in deze wereld komen voort uit een slepend of wanhopig ongeloof in de mogelijkheid van verandering en vernieuwing. Een christen gelooft dat herstel en genezing wel degelijk mogelijk zijn, en dat zij zelfs het laatste woord zullen hebben, juist omdat God met en voor ons de weg van de vrijheid zal blijven openen.

Tenslotte heeft de vreugde van het Evangelie ook te maken met de nieuwe gemeenschap die Jezus is komen stichten. In Jezus, zo geloven we, zijn wij allen broers of zussen van elkaar. In Hem zijn alle grenzen geopend tussen mensen van verschillende landen of volken, verschillende talen of culturen, verschillende intellectuele of maatschappelijke achtergronden, verschillende sociale of economische bedrijvigheden. Verschillen wij als gedoopten of als christenen dan niet meer van elkaar? Jawel, we verschillen heel sterk van elkaar. En gelukkig maar. Vele verschillen zijn waardevol voor de opbouw van de mensheid en van de kerkgemeenschap als geheel. Alleen mogen deze verschillen in het ene Lichaam van Jezus Christus geen grens tussen mensen meer vormen, geen reden voor afstand of afzondering. In Jezus zijn we takken van een en dezelfde boom, ledematen van een en hetzelfde lichaam, leden van een en dezelfde familie. Gelukkige christenen die dat onder elkaar aan den lijve mogen ervaren, zoals de jongeren die deelnamen aan de Wereldjongerendagen in Krakau! De vreugde van tot een nieuwe, grensoverschrijdende familie te behoren, waarin mensen daadwerkelijk de handen in elkaar slaan, als broers en

zussen van elkaar: voor die vreugde kan en moet het christelijk geloof nieuwe wegen openen, zeker in onze dagen.

Broeders en zusters, we vieren vandaag het feest van de Tenhemelopneming van Maria. Tot Maria zei de engel *'Verbeug u, gezegende, de Heer is met u'* (Lc. 1,28). En in haar Magnificat liet Maria een echo van deze vreugde horen: *'Mijn hart prijst hoog de Heer, van vreugde juicht mijn geest om God mijn verlosser'* (Lc. 1,47). Dat de vreugde van Maria ook onze vreugde mag worden, daarvoor bidden we vandaag.

Amen.

+ Johan Bonny

Bisschop van Antwerpen